

Sygn. akt XP 292/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Chlipała-Koziół

Ławnicy: G. K., E. Ż.

Protokolant: Katarzyna Kunik

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2019 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **W. S.**

przeciwko: **(...) sp. z o.o. w S.**

o ustalenie istnienia stosunku pracy

I. uchyła wyrok zaoczny z dnia 21.11.2018 r.;

II. ustala, że powoda W. S. jako pracownika i stronę pozwaną (...) sp. z o.o. w S. jako pracodawcę łączył od dnia 26.09.2017 r. do dnia 9.11.2017 r. stosunek pracy na stanowisku pracownika budowlanego, na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, w pełnym, wymiarze czasu pracy;

III. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 180,00 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu;

V. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – kasy Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu kwotę 1260,00 zł tytułem opłaty sądowej, od uiszczenia której powód był zwolniony z mocy ustawy.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17.05.2018 r. skierowanym przeciwko pozwanemu **(...) sp. z o.o. w S.** powód **W. S.** domagał się ustalenia istnienia stosunku pracy od dnia 26.09.2017 r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku robotnika budowlanego, na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, uzasadniając swoje roszczenie jak w pozwie na k. 4.

Wyrokiem zaocznym z dnia 21.11.2018 r. tut. Sąd uwzględnił powództwo w całości (k. 67).

W sprzeciwie od wyroku zaocznego pozwany **(...) sp. z o.o. w S.** domagał się jego uchylenia, oddalenia powództwa w całości i zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu, argumentując jak na k. 74-78.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód W. S. znalazł w internecie ogłoszenie o pracy. Zadzwoił pod wskazany numer i w rozmowie telefonicznej z prokurentem (...) sp. z o.o. w S. K. L. ustalił rozpoczęcie pracy na budowie na dzień 26.09.2017r. Zapytał, czy zarobi 2 tysiące złotych i uzyskał potwierdzenie.

W tym czasie K. L. przebywał w delegacji za granicą. Sprawami spółki na miejscu zajmował się S. L., ojciec K. L..

W dniu 26.09.2017 r. powód stawił się we wskazanym przez K. L. miejscu, w którym spotkał się ze S. L.. S. L. spisał dane powoda z dowodu osobistego i wskazał mu miejsce pracy. Nie podpisano żadnej umowy. Następnie powód zaczął wykonywać pracę na budowie w R. w okolicach Ż. z załogą (...) sp. z o.o.

W dniu 27.09.2017 r. powód ponownie stawił się do pracy i wykonywał polecane mu czynności. Zlecono powodowi przełożenie podwieszanej drabiny w inne miejsce jako źle zamontowanej. Drabina spadła powodowi na lewe kolano.

W dniach 26 i 27.09.2018 r. powód pracował od 7.00 do 15.00.

W dniu 28.09.2018 r. powód ponownie przyszedł do pracy. Jego kolano bardzo spuchło, więc zgłosił się do lekarza i otrzymał zwolnienie lekarskie od dnia 28.09.2017 do 4.10.2017 r., a następnie od 5.10.2017 r. do 30.10.2017 r. Przekazał zwolnienia M. D., swojemu sąsiadowi.

W przychodni w S. powód dowiedział się z systemu (...), że nie jest ubezpieczony. Powód otrzymał zwolnienie lekarskie również na okres 31.10.2017 – 15.11.2017 r.

Dowody: pismo powoda k. 5-6

pismo PIP z 13.12.2017 r. k. 7-11

dokumentacja medyczna dotycząca leczenia po zdarzeniu z 28.09.2017 r. k. 12

zwolnienia lekarskie k. 13-14

zeznania M. D. k. 129

zeznania K. L. k. 128

wyjaśnienia powoda k. 275

Praca powoda polegała na bieżącym wykonywaniu zleczanych mu czynności. Powód pomagał stawiać rusztowania na wysokość kilku kondygnacji, wykonywał proste prace budowlane i porządkowe, czyścił rusztowania z betonu. Pracował przy użyciu narzędzi pozwanego, nie otrzymał jeszcze ubrania roboczego.

Osobom zatrudnionym w (...) sp. z o.o. wydawane są bieżące polecenia. Polecenia te wydaje K. L., a w przypadku jego nieobecności S. L.. Jeśli na budowie nie ma K. L. ani S. L., pracownicy dzwonią do nich z pytaniem co mają robić. Powód wykonywał bieżące polecenia.

Wszyscy pracownicy mają podobny zakres obowiązków – stawiają rusztowania, malują, tynkują, porządkują plac budowy.

Niektóre osoby są zatrudnione na podstawie umowy o pracę, niektóre zaś na podstawie umowy zlecenia. (...) sp. z o.o. zapewnia transport i narzędzia pracy oraz ubranie robocze.

Na budowie była lista obecności, powód nie był na niej ujęty.

Dowód: zeznania M. D. k. 129

zeznania K. L. k. 128

zeznania R. M. k. 272

zeznania P. C. k. 272

zeznania M. C. k. 272

zeznania M. K. k. 273

zeznania D. K. k. 274

zeznania T. Ł. k. 274

zeznania D. G. k. 275

wyjaśnienia powoda k. 275

Powód rozmawiał osobiście z K. L. w sprawie zatrudnienia i wypadku. W dniu 30 października 2017 r. powód zatelefonował do K. L. w związku z brakiem umowy i zgłoszenia oraz w celu sporządzenia protokołu powypadkowego. Powód miał ponownie zadzwonić za dwa tygodnie, ale zadzwonił już 7.11.2017 r. K. L. był zdenerwowany, że powód się upomina o umowę, i że dzwoni wcześniej, niż to było umówione.

Dowód: wyjaśnienia powoda k. 276

Pismem z dnia 6.11.2017 r., które powód otrzymał w dniu 9.11.2017 r., pozwany odesłał powodowi zwolnienia o odmowie przyjęcia zaświadczeń lekarskich, do którego załączony był podpisany przez K. L. w imieniu (...) sp. z o.o. w S. projekt umowy zlecenia na przygotowywanie materiałów pomocniczych, pomoc robotnikom budowlanym, wykonywanie prostych czynności remontowo – budowlanych, prace porządkowe, a także ewidencja przepracowanych godzin, z prośbą o ich podpisanie.

Przesłanie pisma przez pozwanego było dla powoda równoznaczne z informacją, że nie jest już zatrudniony w (...) sp. z o.o.

Dowód: pismo pozwanej z 6.11.2017 r. k. 50

projekt umowy zlecenia k. 51-52

pismo PIP z 13.12.2017 . k. 7-11

ewidencja k. 92

dowód doręczenia k. 91

wyjaśnienia powoda k. 276

(...) sp. z o.o. w S. zgłosił powoda do ubezpieczenia z tytułu umowy zlecenia od dnia 26.09.2017 r. w dniu 7.11.2017 r., bez ubezpieczenia chorobowego, jednocześnie zgłaszając w tym samym dniu jego wyrejestrowanie z dniem 29.09.2017 r.

Dowód: zaświadczenie k. 15

zgłoszenia k. 160-161

pismo PIP z 13.12.2017 . k. 7-11

W dniu 7.12.2017 r. K. L. złożył w PIP wyjaśnienia, z których wynikało, że nie uzgodnił z powodem rodzaju umowy, że S. L. nie jest osobą reprezentującą interesy spółki, i że o niezawarciu z powodem umowy o pracę świadczy okoliczność, że powód nie dostarczył dokumentów potwierdzających jego poprzednie zatrudnienia (świadczeń pracy), a pozwany nie miał wiedzy o jego umiejętnościach.

Dowód: pismo z 7.12.2017 r. k. 97

pismo PIP z 13.12.2017 . k. 7-11

W dniu 10.11.2017 r. pozwany przełał powodowi 232,95 zł tytułem wynagrodzenia za wrzesień 2017 r.

Dowód: potwierdzenie przelewu k. 95

lista płac k. 167

Pismem z dnia 20.11.2017 r. powód zwrócił się do pozwanego z pytaniem o protokół powypadkowy.

Dowód: pismo k. 96

Pismem z 14.12.2017 r. pozwany zwrócił się do powoda o dokumentację związaną z wypadkiem. Powód otrzymał pismo 2.01.2018 r.

Dowód: pismo k. 98

dowód doręczenia k. 99

W okresie 28.11.2017-6.12.2017 r. PIP przeprowadził kontrolę u pozwanego. W wystąpieniu z 13.12.2017r. wskazano na konieczność usunięcia wskazanych tam nieprawidłowości.

Dowód: protokół k. 147-157

wystąpienie k. 176

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo o ustalenie istnienia stosunku pracy zasługiwało na uwzględnienie w części.

W razie sporu co do treści umowy lub rodzaju stosunku prawnego na podstawie którego była świadczona praca, pracownikowi przysługuje roszczenie o ustalenie rodzaju i treści umowy w oparciu o treść art.189 k.p.c.

Zgodnie z treścią art. 22 § 1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, a pracodawca do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem. Treścią umowy o pracę jest więc zobowiązanie się pracownika do wykonywania określonej pracy za wynagrodzeniem. Umowa o pracę posiada cechy stosunku zobowiązaniowego – jest dobrowolna, dwustronnie zobowiązująca, odpłatna i konsensualna. Cechy stosunku pracy, wynikające z art. 22 k.p. wyróżniają go spośród innych stosunków prawnych do niego zbliżonych, w szczególności od umowy o dzieło (art. 627 i nast. k.c.) agencyjnej (art. 758 i nast. k.c.) oraz umowy zlecenia (art. 734 i nast. k.c.), a mianowicie charakteryzuje się on koniecznością osobistego wykonania pracy określonego rodzaju w ustalonym miejscu i czasie, podporządkowaniem pracownika pracodawcy, wykonywaniem pracy na rzecz pracodawcy i na jego ryzyko, a ponadto odpłatnością pracy. W razie ustalenia, że w łączącym strony stosunku prawnym występowały elementy obce stosunkowi pracy (np. brak podporządkowania, brak obowiązku osobistego jej wykonywania, konieczność „odpracowania” urlopu), nie jest możliwa ocena, że zawarta została umowa o pracę.

Podkreślenia wymaga to, iż wykonywanie takich samych czynności może występować zarówno w ramach umowy o pracę, jak i umowy cywilnoprawnej, przez co kwalifikacja czy zawarta przez strony umowa jest umową o pracę czy umową cywilnoprawną budzi w praktyce istotne trudności. Bogate orzecznictwo Sądu Najwyższego w tym przedmiocie wyjaśnia niektóre praktyczne wątpliwości.

Podejmując się odróżnienia stosunku pracy od stosunków o charakterze cywilnoprawnym w pierwszej kolejności należy wskazać, że o wyborze podstawy zatrudnienia decyduje przede wszystkim zgodna, autonomiczna wola stron. Jak wskazał SN w wyroku z 26.3.2008 r., I UK 282/07 (LEX nr 411051), o rodzaju zawartej umowy decyduje nie tylko i nie tyle jej nazwa, ile cel i zgodny zamiar stron. Nie można zakładać, że strony mające pełną zdolność do czynności prawnych miały zamiar zawrzeć umowę o innej treści (np. umowę o pracę) niż tę, którą zawarły (np. umowę zlecenia) - (wyrok SN z dnia 5.9.1997 r., I PKN 229/97, OSNAPiUS 1998, nr 11, poz. 329). Przepisy nie kreują domniemania prawnego zawarcia umowy o pracę w każdym przypadku świadczenia pracy, a fakt zawarcia umowy o pracę a nie np. umowy zlecenia, trzeba dopiero wykazać

Wymaga podkreślenia, że najistotniejszą cechą umowy o pracę nie jest pozostawanie w dyspozycji pracodawcy, ono może bowiem występować również w umowach cywilnoprawnych, lecz wykonywanie pracy pod kierownictwem pracodawcy, czyli wykonywanie pracy podporządkowanej. Ta cecha ma charakter konstrukcyjny dla istnienia stosunku pracy i jest decydującym kryterium odróżniającym umowę o pracę od innych umów. Dla stwierdzenia, że występuje ona w treści stosunku prawnego z reguły wskazuje się na takie elementy, jak: określony czas pracy i miejsce wykonywania czynności, podpisywanie listy obecności, podporządkowanie pracownika regulaminowi pracy oraz poleceniom kierownictwa, co do miejsca, czasu i sposobu wykonywania pracy oraz obowiązek przestrzegania norm pracy, obowiązek wykonywania poleceń przełożonych, wykonywanie pracy zmianowej, stała dyspozycyjność czy dokładne określenie miejsca i czasu realizacji powierzonego zadania oraz ich wykonywanie pod nadzorem kierownika (por. wyrok SN z dnia 25 listopada 2005 roku, I UK 68/05, Wokanda 2006/4/26) (por. wyrok SN z dnia 25 listopada 2005 roku, I UK 68/05, Wokanda 2006/4/26).

W odróżnieniu od umów o charakterze cywilnoprawnym, charakterystyczną cechą umowy o pracę jest również to, że ryzyko przedsięwzięcia ciąży na podmiocie zatrudniającym, w konsekwencji czego niemożność wykonywania pracy z przyczyn leżących po stronie pracodawcy nie pozbawia pracownika roszczenia o zapłatę wynagrodzenia.

Sąd Najwyższy w wyroku z 15.10.1999 r., I PKN 307/99 (OSNP 2001/7/214) stwierdził, że przy ocenie charakteru stosunku prawnego łączącego strony (umowa o pracę, umowa zlecenia) należy uwzględnić specyfikę funkcjonowania podmiotu zatrudniającego. Umowa zlecenia z reguły określa rodzaj wykonywanych czynności i w zasadzie nie może polegać na pozostawaniu przez zleceniobiorcę w dyspozycji zlecającego i wykonywaniu stosownie do potrzeb zlecającego czynności zlecanych na bieżąco.

Zatrudnienie na podstawie treści art. 22 § 1 k.p., mające cechy opisane wyżej, jest zatrudnieniem na podstawie stosunku pracy bez względu na nazwę zawartej przez strony umowy. Sąd Najwyższy wielokrotnie w swoich orzeczeniach podkreślał, że nie nazwa umowy, ale jej treść i sposób wykonywania decydują o zakwalifikowaniu danej umowy jako umowy o pracę (por. wyrok SN z dnia 11.09.1997 r., OSNAPiUS z 1998 r., nr 13, poz. 407; wyrok SN z dnia 11.04.1997 r., OSNAPiUS z 1998 r., nr 2, poz. 35).

Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 10.01.2019 r. (III AUa 1208/18), istotą pracy podporządkowanej jest możliwość codziennego konkretyzowania pracownikowi jego obowiązków, a w szczególności określania czynności mieszczących się w zakresie uzgodnionego rodzaju pracy i sposobu ich wykonywania. Charakterystyczna dla stosunku pracy dyspozycyjność pracownika wyraża się właśnie w zobowiązaniu do podejmowania zadań według wskazań pracodawcy, a obowiązek stosowania się do poleceń przełożonych został wyeksponowany w art. 100 § 1 k.p.

W sytuacji, gdy te same zadania mogły być wykonywane zarówno w ramach umowy o pracę, jak i w ramach umowy cywilnoprawnej, kwalifikacji prawnej umowy łączącej strony należy dokonać za pomocą metody typologicznej, tj.

przez rozpoznanie i wskazanie jej cech dominujących. Ustalenie, że przeważały elementy umowy o pracę prowadzi do oceny – nawet wbrew nazwie umowy zawartej przez strony i wbrew treści jej poszczególnych postanowień, że strony łączył stosunek pracy. Z kolei w razie ustalenia, że zawarta przez strony umowa wykazuje cechy wspólne dla umowy o pracę i umowy prawa cywilnego z jednakowym ich nasileniem, rozstrzygający o jej typie powinien być zgodny zamiar stron i cel umowy (art. 65 k.c. w związku z art. 300 k.p.), który może być także wyrażony w nazwie umowy (por. wyrok SN z dnia 18 czerwca 1998 r., I PKN 191/98, OSNAPiUS z 1999 r., Nr 14, poz. 449).

Dopiero w przypadku, gdy w stosunku prawnym nie można ustalić przeważających cech stosunku pracy, o jego charakterze powinna decydować formalna nazwa lub sposób realizowania zobowiązania cywilnoprawnego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 września 1998 r., I PKN 293/98, OSNAPiUS z 1999 r., Nr 18, poz. 582).

W ocenie Sądu Rejonowego zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy potwierdził, że powoda i pozwanego łączył stosunek pracy od dnia 26.09.2017 r.

Ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia, Sąd Rejonowy oparł się na złożonych przez obie strony dowodach z dokumentów, a także na zeznaniach świadków – osób zatrudnionych przez stronę pozwaną - których zeznania uznał za w pełni wiarygodne. Zeznania te były zbieżne z wyjaśnieniami powoda, nadając im tym samym walor wiarygodności. Twierdzenia powoda znalazły potwierdzenie również w zgromadzonej dokumentacji. Zeznania prokurenta spółki K. L. Sąd również uznał w przeważającym zakresie za wiarygodne, znajdowały bowiem potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Na podstawie wyłącznie wyjaśnień powoda Sąd ustalił okoliczności dotyczące kontaktów stron w okresie po wypadku, którym prokurent częściowo zaprzeczał. Pozwana domagała się pominięcia dowodu z przesłuchania osoby z zarządu pozwanej, ponadto pozwany dwukrotnie nie stawiał się na wezwanie sądu bez usprawiedliwienia.

W ocenie Sądu Rejonowego zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy wykazał, że powód i pozwany pozostawali w stosunku pracy na podstawie ustnie zawartej umowy o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku pracownika budowlanego.

Z logicznych, spójnych i wiarygodnych wyjaśnień powoda wynika, że odpowiedział on na ogłoszenie dotyczące pracy na budowie, za uzgodnionym wynagrodzeniem nie mniejszym niż 2 tys. zł miesięcznie, w miejscu wskazanym przez pozwanego, przez 5 dni w tygodniu od 7.00 do 15.00. Strony nie rozmawiały o podstawie zatrudnienia i dla powoda oczywiste było, że rozmowa dotyczy umowy o pracę. Pomimo zgłoszenia się do pracy w umówionym miejscu, powód nie otrzymał żadnej pisemnej umowy, a jedynie po spisaniu jego danych skierowano go do wykonywania pracy na budowie.

Najistotniejszą i przeważającą dla oceny charakteru zawartej przez strony umowy jest okoliczność, że powód wykonywał dla strony pozwanej pracę podporządkowaną, pod ścisłym kierownictwem pracodawcy, co nawet w przypadkach zgodnego ustalenia przez strony cywilnoprawnego charakteru umowy i jej zawarcia na piśmie, wyklucza ocenę stosunku zatrudnienia jako niepracowniczego. Powód nie miał ściśle określonych czynności do wykonania, ale na bieżąco miał wykonywać polecenia osoby kierującej pracami. Po zakończeniu jednej czynności polecano mu – tak jak pozostałym pracownikom – inną czynność. Zajmował się czyszczeniem z betonu i ustawianiem rusztowań, przenoszeniem przedmiotów (w tym polecono mu przeniesienia drabiny), drobnymi pracami budowlanymi i porządkowymi.

Podkreślenia wymaga, że okoliczności dotyczące zakresu obowiązków i faktycznie wykonywanych przez powoda czynności przyznali nie tylko wszyscy zatrudnieni przez pozwanego pracownicy, ale również prokurent pozwanej spółki, zajmujący się rekrutacją i zatrudnianiem pracowników K. L., który w tychże okolicznościach dopatrywał błędnie znamion cywilnoprawnego zatrudnienia powoda. Tymczasem bieżące polecenie wykonywania różnych (w tym prostych i drobnych) czynności, konieczność stałego wykonywania poleceń osoby kierującej pracami i stały nadzór nad pracą oraz możliwość bieżącej zmiany czynności, do jakich wykonania pracownik jest zobowiązany, wyklucza, jak wynika z powołanego wyżej orzecznictwa, ustalenie, że strony łączy cywilnoprawny stosunek zatrudnienia. Cechą

zlecenia jest wykonywanie czynności określonych z góry, przy ewentualnym nadzorze, ale bez stałego kierownictwa zleciodawcy.

Wbrew stanowisku pozwanego zawarcia przez strony stosunku pracy nie wykluczają okoliczności, że K. L. pozostawał w dniu 26.09.2017 r. w delegacji, że powód spotkał się w dniach 26-28.09.2017 r. jedynie ze S. L., nie zaś z prokurentami K. lub M. L. ani prezesem zarządu Ł. L., ani fakt, iż powód nie przedłożył pozwanemu świadectw pracy, a pozwana nie знаła jego umiejętności i chciała go sprawdzić przed ewentualnym zatrudnieniem na podstawie umowy o pracę (co powodowi nie zostało nawet wyjaśnione). Ze zgodnych zeznań wszystkich świadków wynika, że o S. L. zajmował się sprawami spółki i nadzorem nad pracownikami budowy w czasie nieobecności K. L., zresztą to S. L. powód spotkał w miejscu uzgodnionym z K. L.. To na pracodawcy spoczywa obowiązek zgromadzenia dokumentacji pracowniczej niezbędnej do utworzenia akt osobowych i oceny uprawnień przysługujących pracownikowi, a także do wysłania pracownika na badania lekarskie i szkolenia, pozwana nie dopełniła zaś żadnego z tych obowiązków ani nie udzieliła powodowi stosownych pouczeń. W szczególności zaś na uwzględnienie nie zasługuje argumentacja, że przyczyną zawarcia umowy cywilnoprawnej była chęć sprawdzenia pracownika, temu służy bowiem instytucja umów o pracę na okres próbny.

Po analizie materiału dowodowego Sąd Rejonowy uznał, iż pomimo niewątpliwego ustalenia pracowniczego charakteru zatrudnienia powoda, niezasadne było żądanie ustalenia istnienia tego stosunku od 26.09.2017 r. do nadal.

Podkreślić należy, że powód sam przyznał w toku przesłuchania, a także na wcześniejszych rozprawach, iż uznał, że nie jest i nie będzie zatrudniony u pozwanej od dnia 9.11.2017 r., kiedy to otrzymał od pozwanej pismo z dnia 6.11.2017 r., do którego załączone były zwolnienia lekarskie, które pozwany zwracał z uwagi na brak podstaw do nadania im biegu z powodu niezawarcia umowy o pracę, a także jednostronnie podpisany projekt umowy zlecenia. Powód wyjaśnił, że poczuł się oszukany, ponieważ w toku rozmowy 30.10.2017 r. K. L. powiedział mu, żeby zadzwonił za dwa tygodnie, a pismo do powoda zostało wysłane już w dniu 6.11.2017 r., o czym powoda w toku rozmowy w dniu 7.11.2017 r. nie poinformowano. Powód przebywał na dalszym zwolnieniu, zaczął też szukać pracy, którą ostatecznie podjął w czerwcu 2018 r. Z tych przyczyn uznać należało, że odsyłając powodowi dokumenty, w tym projekt umowy zlecenia do podpisania, pozwana złożyła oświadczenie woli iż nie zatrudni powoda na podstawie umowy o pracę i nigdy go jej zdaniem na umowę o pracę nie zatrudniała, a przesyłając umowę zlecenia na okres 3 dni od 26 do 29.09.2017 r. oświadczyła, że powód nie jest u niej zatrudniony. Stosunek pracy łączył zatem strony niewątpliwie od dnia 26.09.2017 r. do dnia 9.11.2017 r., kiedy to został rozwiązany przez pozwaną bez wypowiedzenia.

Zdaniem Sądu wobec niedoprecyzowania przez pozwaną warunków zatrudnienia w zakresie okresu, na jaki strony łączy stosunek zatrudnienia, uznać należało, że został on zawarty na czas nieokreślony.

Z uwagi na powyższe, Sąd w punkcie I wyroku uchylił wyrok zaoczny z dnia 21.11.2018 r. W punkcie II Sąd ustalił, że powoda i stronę pozwaną łączył od dnia 26.09.2017 r. do dnia 9.11.2017 r. stosunek pracy na stanowisku pracownika budowlanego, na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, zaś w punkcie III powództwo oddalił.

W punkcie IV wyroku Sąd, mając na uwadze, że powód uległ ze swoim żądaniem jedynie w niewielkiej części, na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. w zw. § 9 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 180 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu. Sąd miał na uwadze, że Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 2.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustalonego z urzędu, dotyczy tylko kosztów pokrywanych przez Skarb Państwa (par. 1), a zatem sytuacji, gdy powód reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu postępowanie przegrywa. W świetle przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych brak podstaw do podwyższenia stawki o podatek VAT.

O obowiązku zapłaty przez pozwanego na rzecz Skarbu Państwa nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu, od wniesienia której powód był zwolniony z mocy ustawy, orzeczono w punkcie V wyroku na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 4 w zw. z art.

113 ust. 1 w zw. z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) i w zw. z art. 100 k.p.c. Zgodnie z art. 113 ust. 1 cytowanej ustawy kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator lub prokurator Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w danej instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Pozostałymi kosztami sądowymi Sąd nie obciążał pozwanej z uwagi na częściowe oddalenie powództwa.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji.